

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 4.— Núm. 169.— Diumenge 8 de Novembre de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi á la organisió interior de nostra terra: volém que catalans sian los jueves y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instància'l slets y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Las eleccions d'avuy

A Tarragona com a molts altres pobles de Catalunya, les eleccions municipals no representarán ni un progrés en los procediments, ni una esperança de temps mellors, ni una garantia de moralitat sisquera. Apaixonaré a la llum del sol los mateixos vics, tornaran a combates més en apariència que en realitat las ideas revellidas y xorcias, los inconscients y los interessats se llenaran al carrer, defensant lo desconegut los uns y'l modo de viure's altres, y la gran massa del poble, aquesta que pensa, paga y calla, restara indiferent, impenible, com si no visqués al món o res hi tingüés que veure ab lo que a la terra passa...

En moltes poblacions la lluita queda entaulida y reluita entre republicans y monàrquichs, entre gent que mana y gent que té ànsias de manar, entrels qui s'afanyan a conservar lo seu passament y los qui envejan tenir las regnans del poder pera usarlas y aprofitarlas de la mateixa manera que las emplean los que avuy la manejan. No és pas una lluita de ideas, és una baralla d'ambiciosos; no és pas un desitj noble lo qui mou los cors, és un apassionament sectari lo que remou las conciencias, perturbant y embrutint sens cap reparo la vida del nostre poble.

Y si no, fixeuhi. Lo caràcter de les eleccions municipals, per tothom reconegut y proclamat, exclueix tota sombra de politica. Aquesta pot influir y influeix directament en la marxa de l'Estat, y segons sigui l'escola que dominí, las lleys tindran una o altra tendencia. Però, dins del municipi, en la governació dels interessos del poble, quina trascendència té que predominin monàrquichs o republicans? Variaran las lleys y los procediments pera ferlas efectivas? Pot significar alguna cosa un senzill canvi d'empleats realitzat baix un criteri monàrquich o republicà?

D'aquí que la primera conseqüència que's dedueix de la lluita d'avuy, tal com està plantejada en l'inmensa majoria dels pobles, és que tant republicans com monàrquichs estan totalment incapacitats pera governar. Los hi falta sentit pràctic, coneixement de la realitat, cultura y civisme pera rebutjar campanyas y medis molt bons pera destruir, incapaces d'edificar sobre fonaments fermes y segurs.

«Com, si no, s'atrevirian uns y altres a plantejar la batalla en un terren que's hauria de conservar sempre neutral, inaccessible als apassionaments y als odis, etern seguici dels topaments politichs? Com en cervells ben organitzats pot germinarhi l'idea d'aprofitar l'administració communal pera fer probaturas de determinats principis o pera convertirla en baluard ahont s'hi amparin petitas ambicions?»

Si, tornemho a dir: monàrquichs y republicans estan incapacitats pera regirnos. Van a prostituir los municipis, no a moralizarlos; van a las eleccions no pensant ab lo poble, sinó pensant ab ells; lluitan pera cambiar la forma de govern, no pera mantener o mudar l'essència de las corporacions administrativas, no pera dignificar o sostenir los furs del municipi, d'aquesta entitat natural, despresa de la familia, la més respectable de totes.

No és estrany, donchs, que en aquellas poblacions ahont encara no ha brotat explendorosa la nova llavor sembrada pel Catalanisme, los ciutadans concients, la massa independent y deslliigada de tot vincle polítich, mirí ab indiferència com se destrossan las dues forsas que en aquests moments se disputan la victoria. No és d'estranyar que en pobles ahont l'ambient burocràtic s'hi respira per tots quatre costats, aquells ahont s'hi amparin petitas ambicions.

Això't jurèm fer. Tota nostra vida, totas nostres forsas, ab tot l'entusiasme de nostre cor agrait y salvat dedicarem a conseguirlo. Allunyarem a nostres germans de lluitas com las d'avuy que són exemple indubtable d'atrás y de falta d'humanitat, perquè la lluita y l'odi's complementen y tú ets tota pau, tota amor.

da, adquiereixi apariencies de gran batalla. La falta d'ilustració per una banda, la carença de medis de viure que no siguin los del pressupost per l'altra, donan una explicació clara, terminant y categorica de lo que a primera vista sembla confòs y incomprendible.

Ab veritable tristesa hem de contemplar nosaltres com la passivitat s'escampa, y ab més tristesa encara quan la veyem justificada y llògica. Avuy per avuy, no serem pas nosaltres los qui incitemos als ciutadans a sortir de casa, a fer us dels drets que las lleys los concedeixen. Es endevadas que en nom de la pau, de l'ordre y de la religió's uns en nom de la libertat, del progrés y de la democracia's altres, nos cridin hipòcritament demanantnos quart y ajuda. No, no servim nosaltres, no serveixen los ciutadans que tenen conciencia plena dels seus devers, pera enlairar o enderrocar formas de govern.

«Que la Monarquia cau! Donchs, no serem nosaltres los que hi posèm l'espalla per aguantarla. Que puga la República! Donchs tampoch nos plau servir d'escambell pera que s'enfil escala amunt.... Ara, quan se tracti de fer lo bé del poble, de moralizarlo, de dignificarlo, de portar als municipis a representants dels diversos estaments de la societat, que vagin a fer administració y no política, allavars nos hi tirarem de cap, pera allavars guardem l'esforç, l'entusiasme, tot lo nostre brahó de catalans.

ISALVE CATALUNYA!

Patria de la democracia y del progrés. ¡Honor y salut! Te devém lo amor a l'Humanitat. Ab los admirables exemples de ta gran Historia se ha format lo nostre cor que sols desitja, llibertat, justicia, moralitat, progrés, y amor envers los homes tots. Tú has tret l'odi d'aqueix cor nostre, tú has esborrat de nostra boca la denigant paraula: guerra, y l'has cambiada per l'hermosissima: pau. Tú ensenyas als teus fills a seguir lo camí tan gloriós per tú trassat y ja may desmentit. Tú iluminas sa intel·ligència y la fas senyora absoluta de tots los actes, desitjos y pensaments. Tú ordenas als teus fills ensenyar als pobres germans seus que no tenen la sòrt de conèixer, la vida tota, exemple de Nacions, de Mare amorisíssima d'un sens si d'honorats ciutadans que' s'eren immortal, donant fins sa sanch per aumentar ta gloria y qual actes són admiració nostra y mirall etern. Tú los manas que arrenquin als seus germans de l'enclavatge en que viuen, que' s'escorren de la boca l'infamant paraula: guerra y la cambián per l'humana: pau. Los obligas a que despertin las dormidas intel·ligencies, a que ennobleixin los cors, a que llenxin las embrutidores passions que' s'manten en allunyats, a que no acceptin de ningú de fòra de casa falsas o dubtosas doctrinas d'una llibertat que per ara's manifesta repugnantment absolutista, tenint a casa fonts inagotables d'aquesta riquesa.

Tú no vols que la ciència sigui patrimoni exclusiu del sabi, ni molt menys del ric. Tú no vols que l'únich protegit sigui l'ignorant, que és com si's digués: tú no vols, però de cap manera, protegir l'ignorancia, no vols de cap manera fer desitjable l'ignorancia. Vols acostar lo ric al pobre, lo sabi a l'ignorant. Vols un poble de germans concients y treballadors.

Això't jurèm fer. Tota nostra vida, totas nostres forsas, ab tot l'entusiasme de nostre cor agrait y salvat dedicarem a conseguirlo. Allunyarem a nostres germans de lluitas com las d'avuy que són exemple indubtable d'atrás y de falta d'humanitat, perquè la lluita y l'odi's complementen y tú ets tota pau, tota amor.

Tots los fills y aviat, acudiran a tú, tots t'estimarán com jo, tots se abrassaran sota'ls plechs de ta redemptora bandera, tots te donarán nous llovers, nous días de glòria.

¡Déixamet veurer aquest dia, dols Patria meva! ¡Guàrdamhi lloch en aquest sublim abràs!

W.

UNIÓ CATALANISTA

La Junta Permanent de l'**«Unió Catalanista»** cumplint l'acord del Consell general de Representants tingut lo dia 11 del mes últim, ha enviat l'ofici que a continuació publiquèm a la Sra. N'Agnès Armengol de Badia; lo que'ns prega que fem públich pera coneixement de totes las dònates que contribuïren a la suscripció de la Bandera de l'**«Unió Catalanista»**.

—**«Unió Catalanista. —Junta Permanent. —Lo Consell general de Representants de l'**«Unió Catalanista»**,** reunit en sessió del dia 11 del mes que som, acorda per aclamació y plè d'entusiasme donarlos grans mèrcs per la generosa ofrena que per vosstra patriòtica iniciativa feren a la **«Unió»** las dònates de nostra Catalunya. Com ho feu a son temps la Junta Permanent, lo Consell General reitera la promesa de servir sempre honrada, sempre digne y sempre ben alta la Bandera que tan solemnement va rebre de vostra més en lo memorable jorn de Pasqua Granada de enguany, y a l'ensems féu entusiasta manifestació de sos sincers sentiments d'agraiment envers vos, il·lustre patricia, y las gentils cooperadoras de tan noble iniciativa que encarna y representa las justas aspiracions dels catalans de cor que per la llibertat de Catalunya treballan. Y acordá dirigir-se a vos pera que en vos rebin l'expressió de l'agraiment de l'**«Unió Catalanista»** totes las compatriotas que contribuïren a portar a cap tan noble y patriòtica empresa.

La Patria, la Fè y l'Amor, simbolizadas en nostra Bandera, serán nostre guiaje en la lluita. Per la **Patria**, y no més que per la Patria, anirán destinats nostres entusiasmes; y mentres la **Fè** en nostres ideals se refermarà guaitant los plechs de nostra Bandera, l'**Amor** serà la nostra més preuada arma de lluita. Per Amor y ab Amor prediquèm nostres ideas: Amor sentim peral's companys que'ns ajudan en nostra tasca, com també peral's enemichs, peral's equivocats, peral's cegos y peral's aixerrats de cor. Amor serà nostra ensenya perquè en Ell s'hi inclouen totes las nostres aspiracions: Amor a la Llibertat, a la Patria y a l'Humanitat catalana. La Bandera que'ns ofereireu nos farà present a tot'hora nostres devers; ab Ella per guaijarie nostres cors s'enrobustirán en lo sant amor a Catalunya y sos colors inmaculats serán sempre viva mostra de l'honoradez de nostra causa. Aquests són los sentiments del Consell General de Representants de l'**«Unió Catalanista»**, que's complau en transmetre ab sincera expressió la Junta Permanent pera que manifestantvoso a vos, ne rebin també sa justa part las gentils catalanas que ab sa cooperació tan bella mostra han donat de son patriotisme y lleal adhesió a la causa de Catalunya. Deu vos guardi molts anys pera bé de la Patria. Barcelona 28 d'Octubre de 1903.—P. A. del C. G., Lo President, D. Martí y Julià.—Lo Secretari, S. Gubern.—A la Sra. N'Agnès Armengol de Badia.

D'ACTUALITAT

Per coincidir casi en absolut ab nostre modo d'apreciar lo problema de l'administració local, reproduïm los següents paràgrafs de **La Vanguardia** de Barcelona, paràgrafs que

recomanèm als nostres lectors perquè en els veurán justificat lo nostre procedir d'ara y la línia de conducta que'ns havem imposat de treballar incessantment pera inculcar al poble la necessitat d'abandonar la política en las lluitas locals. Diu així l'esmentat confrare:

«Lo verdaderamente triste en todo esto es que las elecciones municipales continúan siendo un acto puramente político y que nadie se acuerda del carácter de las corporaciones que administran los bienes de la comunidad. Distraída la opinión con el color de los que luchan no se fija en sus condiciones personales; elevada la contienda á una batalla esencialmente política, todos se olvidan de que se trata de cosa tan molesta, pero tan importante, como es el manejo del dinero de los vecinos de una localidad. En las grandes capitales, el ayuntamiento es el campo de acción de los negociantes poco limpios; en las pequeñas localidades es eso mismo, y además el origen y fuente del caciquismo más odioso. Valdría mucho más, por lo tanto, que los pueblos se ocuparan de las condiciones de moralidad de cuantos aspiran á administrar los intereses comunales; valdría más que aquella selección de que habló antaño el señor Silvela, comenzare por ahí; valdría más proceder en esta materia con un rigor sano, á fin de que se retirase para siempre del palenque aquellos que tienen por oficio los puestos concejiles y vivan siempre de los productos de un cargo gratuito.

Se cree que haciendo leyes de administración local se remedian los vicios que todo el mundo señala en nuestros Ayuntamientos, y precisamente, el camino más seguro para llegar á dignificar la clase y hacer honorable un cargo sobre el quepesan hoy todos los descréditos, es la urna electoral. En este lugar y momento es cuando puede realizarse una obra que en vano se trata de conseguir por medio de leyes y reglamentos.

Desgraciadamente el interés político se posee aquí á todo, y con la bandera de un partido se encubre una mercancía averiada y que no debiera pasar en ningún caso como buena. Las renovaciones de Ayuntamientos se suceden periódicamente, y el mal de una administración municipal corrompida se perpetúa sin que las declaraciones de la prensa sirvan de nada y sin que la buena voluntad de nuestros ministros contengan la enfermedad ni atenuen su permanente gravedad.

Y como en las esferas más modestas de la administración es donde la inmoralidad se enseñorea más desaudadamente, como quizá allí está el origen del chanchullo que llega luego á los más elevados resortes de la máquina administrativa, en este punto es donde debe comenzar la operación quirúrgica de separar lo enfermo y cortar lo que no tenga cura: para esto debieran unirse todas las personas de buena voluntad en los pueblos, constituyendo grupos sin color político que atendiesen exclusivamente al interés de la localidad y á la honradez de su administración.

Una campaña en este sentido, una propaganda incesante y una agitación constante de la opinión, podrían hacer un gran beneficio para el porvenir. Que los políticos reduzcan sus contiendas á la elección de diputados y senadores y que dejen libre el campo de los municipios y diputaciones provinciales, á los que quieren, sobre todo y ante todo, una administración honrada, y unos administradores que, sea cual fuese su opinión política, cuiden del desarrollo de los intereses locales y velen por el cumplimiento de los servicios que la ley les tiene encomendados.

A la classe obrera

Discurs llegit per son autor lo Dr. En Geroni Estrany, en la sessió inaugural del Centre Catalanista republicà «Nova Catalunya».

(CONTINUACIÓ)

Y arribats a aquest punt, hem de parlar, obrers catalans, de dues qüestions importantíssimas, respecte de las quals los moderns sociòlecs que entre vosaltres han fet sentir sa veu, os encomanen son criteri negatiu y enderrocadör. Me refereixo a l'organización política y a l'organización social de la gran família humana.

Contra las seves negacions, començaré per oferirvos la categorica declaració de que la federació exigida per las condicions de vida autonòmica de las societats, tan sols la creuren possible, en lo polítich per medi d'un règim republicà y en lo social per l'institució d'agrupacions humanas, llògicament diferenciadas, mes no en oposició ni en lluita. No seran las tals diferenciacions absurdas de castas, de cabals d'inteligencia, d'apitolaments inmorals de riquesa, disfressas totas de la tirania, sinó fermament fonamentadas en identitat de medis de viure y en afinitats naturals de formes de vida.

¡Quina tristesa fa, llegir los vostres autors predilectes!

Armats d'un picot formidable, embeixen l'edifici social sense deixarne pedra sobre pedra; en sas mans, l'Humanitat se converteix en pilot de desflasses d'institucions trossejades; mes, demunt d'aquest camp inmenso de desolació, s'hi sent fetor de mort y s'ovira'l vol de las aus de rampinya, afartantse de sanch y llenant sinistres crits de jocya.

Filosops impòtents; j'veolen engendrar un nou món y no portan en son cervell ni una idea creadora!

Renegan de tota organisió política, abominan de tot poder colectiu y de tota forma de govern y deixan a l'Humanitat esmaperduda; esquinçan la llei, fòrmula escrita de l'imperfecció nostra y deixan la podridura en lo cor de l'home; fixan tota la seva atenció y concentren sos afanys en lo extern de las societats y no s'adonen de's mals que en lo intern existeixen y que forsolament existiran.

D'això no se'n han de dir utopias; s'ha de calificar durament d'insuficiència mental.

Tots diuen lo mateix y sofreixen la mateixa vergonyosa caiguda. Lo dia en que tots los homes siguin conscients; lo dia en que tothom ocipi lo seu lloch legítim y no vulgi usurpar lo dret agè; lo dia en que tothom s'inspiri en sentiments d'afecte peral's seus consemblants y enmotll'ls actes en extreits principis de justicia; en una paraula, quan l'Humanitat, en son conjunt y individualment, hagi assolit lo terme llunyà de la seva perfecció, aquell dia, la llei escrita hi estarà de més y tota acció reguladora o sigui tot govern, no cumplint cap necessitat, no podrà existir. Donchs, si l'Humanitat, que tendeix al mellorament, ha d'acabar pera suprimir un jorn o altre's còdichs y los poders públichs, suprimílos avuy mateix y d'un cop suprimirèn la munió de segles que'ns separan d'una època venturosa, tant intensament desitjada. Però, jaixò és brutalment absurd!

Serà l'Humanitat més perfecta, tant sols perquè's tregui de sobra alguna de las manifestacions externas de la seva imperfecció? Los goberns y las lleys no són altra cosa que instruments que las mateixas societats se donan pera son avens moral. Aquests instruments, com tota obra humana, han de portar solzament l'empenta dels defectes que tenen las societats que'ls crearen y que'ls utilisan; però, no són ells l'esperit mateix dels pobles, no son

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

ORNAMENTS D'IGLESIÀ

ells ni la veritable conciencia humana, allunyada encara bon tròs del fi suprèm de les seves aspiracions.

Si's homes fossin perfectes! Mes, no ho són y sobre aquest fet real y positiu hem d'edificar lo nostre racionici, si no volèm fer una obra social que s'enderroqui ab una senzilla bufada. Mentre no arriba l'home superior, lo *super-home*, del qual segurament nos separan més segles que's transcorreguts desde l'edat de pedra, hem d'aplicar a l'Humanitat un criteri nascut de la consideració llògica del nostre actual psiquisme. Mentre esperem que per mellorament de nostra intima naturalesa, vingui l'explotània, justa y armònica correlació de tots los actes humans, no podem cometer l'imprudència de llenar aquells medis o instruments que l'Humanitat s'ha donat, a l'objecte d'afavorir son pas progressiu, armonisant en lo possible los elements que la componen.

Que aquests instruments són defectuosos, prou que ho sabèm y ara mateix acabèm de dirlo; com podriam negarlo? Si; són dolents y cal modificarlos, cal perfeccionalos, cal que s'adaptin a l'espiritu dels nous pobles y comensin per dignificar y inspirar sentiments de major altesa moral. Es per això, que suara afirmavam que, per dignitat nostra, pera major eficacia y seguretat en lo desenrotlló d'un just y naturalíssim sistema armònic de totes las autonomias individuals y colectivas, s'imposa en las societats l'implantació d'un règim republicà.

Y en cambi, vosaltres los negatius que què substituïu aquest instrument de perfecció humana? Quin nou medi heu inventat pera posarlo al servei de las societats novelles? Non'n sabé cap.

Los corifeus del desballastament social ho confian tot a l'etxer. Deixan encomenada la feina de reconstitució de las societats futures, al desenfren de las passions, a tot aquest conjunt de sentiments extraviats, a aquest afany de predomini dels individuus y de las multituds, a aquesta inconsciencia del dret, a aquest mancament general de cultura, a aquest cùmul de defectes y d'imperfeccions humanas, amplament y sense lligams desinvolts. Això mateix que és causa de tanta y tanta iniquitat, que ompla la terra d'injusticias, que, segons vosaltres mateixos, és lo corch que l'Humanitat porta en sus entranyas, eternant las rancunias y enverinant tota mena de lluitas, això té d'esser, per inexplicable y extraña inconsciencia, la ferma palanca que ha d'encaixar sobtadament lo món en son veritable eix y establirà l'ordre definitiu y crearà ab solidesa l'armònia y la pau?

Però, quèns volèu fer somniar en un món de contrassentits?

¡La Revolució social! ¡Quina pobra recepta!

Cóm se muda y's falseja'l valor dels noms y de las cosas!

Los moviments sobtats y violentissims dels pobles serveixen indubtablement pera destruir lo circunstancial, una forma de govern, una llei, un acte despòtic; però'l cambi pregon dels estats de la conciencia humana necessita'l continuo gotejar de las ideas, la pràctica y positiva infilració d'aquestas ideas en las costums, la connaturalisió de l'home a un medi moral nou, que va fentse ab lo

transcurs més o menys llarg del temps, mercès l'apostolat exèrcit per esperits superiors. Podrán las revolucions afavorir la difusió dels principis-nous; mes no serveixen absolutament pera crear novas organiacions socials, que únicament neixen, quan en lo sí de l'Humanitat han sigut engendradas per la forsa de las conviccions y dels sentiments.

(Seguirà)

L'obra del Diccionari Català

Fet l'examen en lo capítol VI de «com vá ésser que's dialectes romans d'Espanya y de França s'aplegaren ab diferents estols de tal manera que Catalunya y's pobles del mitjàdia de França feren un mateix estol idiomàtic, això és, parlaren la mateixa llengua, separantse de l'Espanya central y de la França del nord», entra de plé a estudiar, en lo capítol VII, «la llengua d'oc, la nostra, és la més antiga de totes las neollatinas», examinant per pessas menudas los monuments escrits coneixuts, tals com l'acte de la dedicació de la Seu d'Urgell; Los juraments de Strasbourg; Actas notariales dels segles X, XI y XII; Prosas, himnes y poemas sense nom d'autor, anteriors a nel segle XIII; y'ls Cants èpics: cantilenas, cansons de gesta, romans.

En lo capítol VIII estudia las lenguas francesa, castellana, galaico-portuguesa y l'italiana, la formació llur y llurs monuments, trayent en conclusió que totes ellas són més modernas que la llengua d'oc, o sia la catalana.

Y per arribar en lo capítol X a probar la tesis de que «la nostra llengua és completament autònoma y sui juris» y posar en clar las diferencies entre'l català y'l provensal, això ortogràficas com morfològicas, s'occupa en tot lo capítol IX en estudiar determinadament la «influència de la nostra llengua demunt las altres neollatinas», ab quin motiu estableix un punt apart pera quisguna d'ellas.

En lo capítol X després de probada la tesis de l'autonomia de la nostra llengua, estableix tota una munió de punts que, cridantse'ls uns als altres per la forsa de la llògica, forman lo gran nervi de refutació de l'article d'en Menéndez-Pidal, en los que Mossèn Alcover fá veure la feblesa de las tesis de l'Acadèmic de l'Espanyola, respecte l'història y constitució de la nostra llengua.

D'aquests punts, que hauriam de transcriure paraula per paraula, ne publicarèm aquells que creyem menys coneguts per la generalitat.

Estudiant las parts de l'oració en contra dels beneits que diuen que'l català no té sintaxis propia, hi fá aquests articles que transcribím al peu de la llettra.

**

A. Lo català contreu lo article ab las preposicions a (al), de (del) y per (p'és nas, p'els ulls); és castellà just ab a y de.

B. Lo català no té cap necessitat, com lo castellà, de fer la contracció al en toparse a y el, sinó que hi pot intercalar, y hi intercala ordinariament, una n' enfònica, y fá a n'els

(parla a n'el rey; pega a n'els caballs), y tant pot dir: p'els ulls com per los ulls; això és, pot fer y deixar de fer tal contracció.

C. En català l'article indefinit uns no serveix més que d'article. En castellà serveix ademés com a sinònim de *algunos*. (Me dió unos diners, unos libros para el...)

Lo català té els articles personals (En, Na), que no té'l castellà; y si'l nom propi masculi comensa ab vocal, N'Andreu, N'Aleix.

D. Queda a n'el català una reliquia de la declinació de l'article. Las formas so, sos, no més s'unen avuy ab la proposició ab (li pegaren AB son garrol; fugí AB los diners que guardava).

Comentaris

Candidaturas dinàs.... tiecas

Es cosa que hauria de fer plorar, però val més pèndresho a la galana, y riure, riure fins a trencarse. La gent dinàstica, això és, la que dina en qualsevol hora del dia, la que ha demostrat més barra en totes las ocasions, la model de despreocupació y de cinisme, esporuguida pel papu republicà surta a parlar del peligro que nos amenaça, dels elements perturbadores, de paz, orden, moralidad, sensatez, cordura y fins de recta y conciençuda administración.

Trieu y remeniu tot aquest vocabulari de moralista d'estar per casa, y encara que os sembli estrany, potser os trobareu a las mans algun tuno de set sòlars dels capassos de pasturar als consums o de ferse richs en qualsevol empresa d'obras públicas.

Per més que, pera molts que en tot hi veuen la mano occulta de la reacció, aquest llenguatge, diguem dinàs...lich, no s'ha de pendre al peu de la lletra: és una especie d'argot ab lo qual s'entenen perfectament la gent de l'olla.

Aixís, per exemple, quan s'exclaman del peligro que nos amenaça, s'ha de traduir: «jay, que'ns enquietan la menjadora!»

Quan anomenan la paz y el orden, és que tenen algun anarquista preparat per posar-lo en candidatura.

Quan parlan de conciençuda administración, és que ja no queda ni un céntim a la caixa, no se sap si perquèls han près o perquè se'n han anat d'aburris de tant d'estarshi.

Quan fán encens a la sensatez y a la cordura, és que'l inglesos s'acosten y'ls dirigieixen la punteria.

Quan asseguran que no han de ser escarnecidos los sentimentos religiosos, és que s'ha de corre a amagar la caixa de les ànimases...

Y quan... però ara'n recordem que estèm subvencionats per las timbas y per la reacció. Malviatge la llengua paperina, que diu en Milà!

En fi, no podem dir res més; preguin la bona voluntat, y fassin lo favor de votar als dinàs...tichs. No ho diguin a ningú, encara que ningú ho diria: Nosaltres los apoyem!

«Lo que va de ayer a hoy...»

Aquest any no solzament havèm tingut de soportar com diria en Silvela, lo Tenorio en tots los teatres y teatrets, sinó també en la premsa de la localitat.

Lo diari que s'ha distingit més en la parodia del ridicol drama d'en Zorrilla, és La Opinión. Vegin las següents mostrats:

Aquí yace «La Avanzada infantil publicación fundada por unos chicos que aun llevan el cascarón.

No sabèm si llevan el cascarón, potser no; però lo que no admet dubte, és que temps enrera, quan La Opinión deya valiente setmanari a La Avanzada, guapos als federrals y grans patriotas als de la Federació Obrera, tots plegats llevaban los neu-

lers.

En este nicho que ves yace la «Fraternidad»; no te acerques, mira que apesta una atrocidad.

¿Apestà? Ah, sí; dèu ésser per los torristas que hi ha dins.

Murió de concejalitis aguda, y La Opinión que siempre fué compasitis le labró este panteón.

Es molt just. D'una manera o altra han d'agrain los de La Opinión los grans serveys que li han prestat alguns hermanos, lo mateix en lo Ajuntament que en lo Sindicat de consums.

Aquí yace un diputado que murió de un berrinchín porque dieron un festín al que no fué invitado.

Y és clar que en Nougués tenia motius pera enfadarse... Quan fou elegit diputat, los mondrquichs de La Opinión obsequiaren a en Nougués ab un gran apat. ¿Perquè allavors tanta amistat y ara tanta guerra? Es que'ls hi tenia de treballar la qüestió?

Olla de grills

Teniam per segur que l'armonia monàrquica duraria fins al dia següent de las eleccions; pe'òs no havem equivocat: ha durat fins dos o tres dias avuy. En efecte, desd'el dijous hi ha tan gran trángul en las aigües caciques que cada fracció tira pel seu cantó y molt serà que las envejas, rivalitats y odis que's tenen uns als altres, los hi fassí perdre las eleccions.

En lo districte quint lo candidat torrista trevallo pro duuo sua ab la santa intenció de que'ls seus companys no quedin enterra.

En lo segon districte carregan la mà a favor de'n Barba, pera que'n lo cás de guanyar los republicans, sigui'l confiat Juval qui's quedí ab la ceba.

Del Matadero ni'n parlèm. Allò es una olla de grills.

Los demés districtes no ofereixen res de particular.

Resumint: los de Marianao fent la guerra als canyellistas, aquestos als de Marianao, los torristas contra tots pera surar ells....

En fi, poch temps falta pera que totes aquestas armonias, acabin com la comèdia de Fa'set.

Eserópolis d'última hora

De La Opinión de la Provincia de ahir:

«Nuestra manera de ser, nuestra historia y dignidad no nos permite descender al terreno del escándalo, donde pretende conducirnos La Justicia.

«Nuestro director crece de la inmunidad parlamentaria y aunque la tuviera sóbre la corrección para atacar impunemente al adversario.

«Discutan de buena fe, cosa algo difícil tratarse de republicanos, déjense de groserías, y de seres posible conseguirlo, entablemos de nuevo franca y noble polémica.»

Consti que no'n mou al copiar aquest paragraf lo desitj d'escriure contra La Opinión pera ajudar a La Justicia. Ja s'arreglarán ells ab ells si volen, que prou amigatxos eran fa quatre días y prou acatamats feyan a l'altar de La Justicia la gent de La Opinión quan tot ho esperavan de son propietari.

Los socis del «Club Velocipedista» podrian ésser bons testimonis de que'l guasóns estaven a partir un pinyó ab en Nougués, o si no que ho preguntin a en Barba que forma part d'aquella célebre comissió.

Lo que'n sorprén si sorprèndens puguessim d'alguna cosa, és que'l diari torrista parli de manera de ser, o'història y de dignidad, de correcció, d'escàndalo y de discussió franca y noble, perquè això suposa que aquí tots hem perdut la memoria y que sols té rahó qui té més barra.

Hi ha coses que sols confiant ab l'imbecilitat del poble podrían dirse. A què ve ar La Opinión parlan d'escàndol y d'aquestas coses. Fa quatre días pera fer la felicitat de Tarragona guardá tan bé'l preceptes periodístichs que ara invoca, que ab una setmana li plantaren entre cap y coll tres querelles per injuria y calumnia, sens dubte per haver portat a la pràctica lo de la discussió franca y noble.

Comprendem ab tot sa conducta d'ara. La qüestió és passar lo dia d'avuy y paixentarse correctes devant de las persones sensatas. Després ja'n parlarèm. Una vegada conseguidas las actas de regidors, podrán apareixer tal com són y guardar la disfresa pera quan convingui de nou usarla.

Si l'esperable que presenciem no'n produix una profundíssima tristes, hi riuríam de bò de bò. Al veure com se combaten avuy los que fa quatre días nos deyan mals patriots, mals tarragonins y predicavan en contra de nosaltres l'extermini, sols una cosa desitjèm y és que cada hú se mostri tal com és y que s'acabin d'una vegada los esbojarraments que tan cars nos han surtit.

Notas

Lo Diario Universal de Madrid, dóna compte d'una fracasada revolució que tenia d'esclarir en lo mes de Septembre passat. Pera donar a la cosa més verosímilitut, diu l'esmentat diari que estaven compromesos en la conspiració tres generals y que de l'Argentina tenian d'arribar dos barcos... no diu si de guerra o de canya.

Tothom s'ha rigut del canard, inventat segurament pel diari d'en Rovignones, pera adelantar la diada de bromas hausia tingut succès; però l'empassan; y és que'l públic està tan convenut que la revolució no passarà del terreno de l'oratori, que finalment no val la pena d'amoi-nar-se.

* * *
Lo cèlebre Lerroux n'ha fet una com un cove. Veyentse perdut ha fet lo que fan tots los despotas: tirar por la calle de enmedio y surti o que vulgui.

Dien que la fortuna ajuda als que tenen audàcia, y en Lerroux ha tingut bona cosa més que audàcia, imposant una candidatura pel mateix sistema que l'Emperador del Marrach imposa's seus caprichos al poble.

Y que l'imperiatiu manament no té fugida! Los que van en candidatura no poden renunciar y'l poble, vulgas que no, los ha de votar. En Lerroux ho mana així y boca abajo todo el mundo.

Es clar que en Lerroux s'ha passat, per salva sea la parte, los principis democràtics, y que tota la premsa se li ha tirat assobre... però a certs redemptors váginals ab principis ni ab democràcias, que's posaran a riure.

Aquest fet demostra que si arribes a triomfar la democràcia d'en Lerroux, seria cosa d'emigrar a Russia, ahont segurament gaudiriam de molta més llibertat que aquí.

Notas d'art

A CASA AYNÉ

—Sobre tot no hi fassí falta; puig li asseguro que és una joia. ¡Quin greu me sab no haverlo conegut abans! ¡Fins ignorava que en Bridgeman estudiés ab formalitat la musical! ¡Tonto de mi! Jo creya que era un de tants aficionats al piano, que interpretava ab més o menys fidelitat y correcc

Xacolates POBLET, de Tarragona

Aquesta antiga fàbrica per complaure a sa nombrosa parroquia de Barcelona, ha establert en aquella ciutat un dipòsit, ahont los clients hi trovarán surtit de totes las classes que fabrica la casa **Poblet** y als mateixos preus que aquí.

Lo dipòsit està instalat en lo **Colmado Pelayo**, Rambla de Canaletas, 9, Barcelona.

Y'l pùblic, exigent com sempre que se li ofereix algú dels seus plats preferits, no's cansà de pregat a'n Bridgman que toqués alguna cosa en lo piano. Així ho feu arrancant ab un Scherzo, una Romanza y una Sonata, fillas sevases, per entre quinques notates potentes y armoniosas, combinades ab incomparable maestria, se transparentaven les figures de en Bach y en Beethoven. Sens dubte en Bridgman ha estudiad moltissim a'n aquests dos gegants de la música y a l'empèndre sa primera volada traspasa les regions ordinarias y no pàra fins situarse dins l'enlairada esfera ahont ells se troban.

A tots nos faltà temps per correr a felicitarlo, y per més que nosaltres nos guardarem bé prou d'indicar que avuy ne parlariam, perquè sa extremada modestia no'n ho haguera permès, hem cregut escorrer'l vel que cobria la joia de què'n parlava l'amich que'n envia a tan xamosa festa; puig una senzilla felicitació donada particularment, per coral que siga, és ben poca cosa per rendir tribut a un artista.

Y en Bridgman ho és de debò. A més de quatre sentirem dir: Bridgman comensa per allá ahont molts acaben.

Aquest creyem que és lo meller elo-
gi que d'ell pugui ferse.

X.

Sants de la setmana

Diumenge, 8 de Novembre.—Lo Patrocini de Ntra. Sra., Ss. Sever, Severià, Carpóforo y Victori germans mrs.—Dilluns, 9.—St. Teo loro mr. y la Dedicació de la Basílica del Salvador en Roma. (X en Balaguer, Lo Sant Cristo).—Dimarts, 10.—St. Andreu Avelino cf. y sta. Trifosa mr.—Dimecres, 11.—Ss. Martí b. y cf. y Mena mr.—Dijous, 12.—St. Martí p. y mr. y Diego d'Alcalá cfr.—Divedres, 13.—Ss. Estanislau de Koska y Homobono cfrs.—Dissapte, 14.—Ss. Serapi mr. y Rufo bisbe.

Quaranta hores: continúan a l'Iglésia de Ntra. Sra. y Ensenyansa.

NOVAS

Com ja saben nostres llegidors, hi ha que elegir en las eleccions que tindrán lloc avuy catorze regidors, puig hi ha que proveir la vacant del Sr. Llauderó.

Los candidats que's presentan són: nou de la concentració monàrquica, nou de l'unió republicana, un disident monàrquic y un que s'anomena fiscalizador. Total vint, que són los següents:

Primer Districte

D. Ramón Busquer Ferrer, fiscalizador.
D. Antoni Merola Mateus, republi-
cà.
D. Miquel Malé y Clòs, monàr-
quic.

Segon Districte

D. Salvador Alimbau Vilanova, republi-
cà.
D. Joseph Monguió Carreté, id.
D. Francisco J. Barba Tuset, mo-
nàrquic.
D. Joseph M. Juval Malet, id.

Tercer Districte

D. Joseph Peralles Domingo, mo-
nàrquic dissident.
D. Jaime Sardá Ferrán, republi-
cà.
D. Francisco Brull Vaqué, monàr-
quic.

Quart Districte

D. Rafael Cañellas Tomás, monàr-
quic.
D. Ramón Cavallé Franquet, re-
publi-
cà.

Quint Districte

D. Joan Pallarès Bosch, republi-
cà.
D. Jaume Panachs Salas, id.
D. Antoni Miró Roca, id.
D. Felip de Veciana de Berenguer,
monàrquic.
D. Manuel T. Cuchí Vidiella, id.
D. Ferran Oliva Ramos, id.

Sisè Districte

D. Joseph Prat Prats, monàrquic.
D. Mariàn García Budescà, repu-
blicà.

Com los àmics estan bastant exci-
tats en certs districtes, puig hi ha qui
vol exercir l'inmorral industria de la
compra de vots, no seria gens estrany
que las eleccions donguessin lloc a
incidents desagradables, lo que sentri-
am de debò, puig en aquests cassos
sempre passa lo mateix, que de les
ambicions d'un ne són víctimas in-
fellos que no hi tenen res que veu-
rer.

Ha cridat fortament l'atenció la sè-
rie d'articles que ha publicat aquests
días la premsa caciquista volent
convencer al pùblic sensat, de que
deu votar la candidatura de coalició
monàrquica com a salvaguarda dels
interessos de la religió.

No creyem que ab això enganyin
a ningú y molt menys als elements
verament catòlics, puig l'orgue de
aquests en la premsa nostre estimat
confrare *La Cruz*, únic que tenia
autoritat per ferho, ha guardat una
saludable y prudent silència.

Com sempre en època electoral se
ha fet aquests días gran gasto de pa-
per y tinta d'impremta. *La Justicia*
s'ha publicat diariamente; *La Avanza-
da* ha duplicat las edicions; *El Bis-
turi* ha reaparegut y per fi, desde di-
mars se publica un nou diari de cir-
cunstancies, *El Independiente*, quina
finalitat no és altra que combatir la
candidatura d'en Brull per l'Esco-
xador y defensar la del Sr. Peralles.

Per notícias que directament hem
rebut de Barcelona, los nostres amics
de la Lliga Regionalista se mostran
molt esperançats del resultat de las
eleccions que avuy tindrán lloc.

Lo meeting del Tívoli celebrat lo
passat divendres fou un acte encor-
ratjador y de gran trascendència
per la Causa de Catalunya. Oradors
y pùblic se confongueren en un
mateix entusiasme, demonstrantse
una vegada més que'l Catalanisme
té a son costat lo meller y més sà
de tots los estaments de la capital
catalana.

La candidatura catalanista no pot
ésser més prestigiosa, doncs hi figuran
las següents distingidíssimas
personas: D. Joseph Lacambra y Sa-
borit, D. Joaquim Giralt y Verda-
guer, D. Raymond d'Abadal y Cal-
deró, D. Narcís Plà y Deniel, D. Ra-
món Macaya y Sanmartí, D. Ignasi
Peris y Galés, D. Joseph Rogent y
Pedrosa, D. Ramón Riera y Puig,
D. Joseph Nubiola y Esteve, D. Pere
Marques y Pahissa, D. Joan Modolell
y Jané, D. Joan Pijoan y Serres, don
Joseph Rosés y Padrosa y D. Segimon
Riera y Puntí.

No cal dir quant nos plaurà que
aquesta candidatura sortís triomfant
en tota la línia.

A la matinada del divendres morí
la respectable Sra. D. Carme Virgili,
viuda de Fages, sogra y tia respecti-
vament de nostres estimats amics
D. Joaquim Boxó y D. Antoni Vir-
gili.

La finada, que era justament apre-
ciada per sus virtuts, serà plorada
per quants tingueren ocasió de trac-
tarla, evidenciantse lo condol que a
totes las classes sociats de Tarragona
ha produït sa mort en l'acte de l'en-
terro, que tingué lloc lo divendres,
vejente sumament concorregut.

A las famílies Boxó y Virgili los
hi transmetem nostre més sentit pè-
sam.

Orfebreria religiosa y ornamentals de
Iglesia.—J. CABALLÉ GOYENECHE.

Diumenge a la Plaça de Toros tingué lloc un meeting de propaganda
electoral republicana. Hi prengueren
part los diputats Srs. Nougués y Men-
nèdez Pallarès y ls Srs. Floresvi,
Sardà y algun altre.

Lo nota dominant fou de tempe-
raments moderats, sobressurtint lo
discurs de l'eloquent orador Sr. Me-
nèdez Pallarès, per lo clar concepte

de que donà compie de lo que deuria
ésser la república.

Los oradors foren molt aplaudits
per la concurrencia bastant nombro-
sa que assistí al meeting.

No's mostren gaire satisfets fins
ara dels rendiments que'l proporciona
son penós treball, lo gran nombre
de pescadors que en aquesta ciutat
se dedican a la pesca del *bou*. Lo
temps encalmat d'aquests darrers dies
no's favoreix gens, essent per lo tant
molt magre la present temporada.

Segons rumors que corrian a dar-
ra hora en alguns districtes de la
part alta de la població ja cotisan
los vots a quatre duros.

L'ofici d'elector, si continua així,
arribarà a ésser una lucrativa indus-
tria.

Nostres estimats llegidors veurán
en la present edició un anunci de la
ben reputada firma dels Sr. Valentín
& Cia., Banquers y Expenduria ge-
neral de loteria a *Hamburg*, y no
dubtem que'l interessarà molt, ja
que s'ofereix per pochs gastos alcan-
sar en un cas felis una fortuna ben
important. *Aquesta casa envia tam-
bé gratis y franc, lo prospecte oficial
a qui'l demani.*

Pera aquesta nit està anunciada al
«Centre Català» una extraordinaria
funció que no dubtem se veurà molt
concorreguda. Se posarà en escena
la bonica comèdia catalana en tres
actes «Lo joch dels disbarcats» y la
xistosa pessa «Cel rogent».

La secció dramàtica de l'esmentat
«Centre» té en estudi'l drama «La
porteria de la fàbrica», lo qui proba-
blement serà posat en escena lo pro-
per diumenge.

Segons llegim, lo projecte de llei
llegit pel ministre de Gracia y Justicia
al Senat reforma la llei hipotecà-
ria en lo sentit de donar facilitats a
l'inscripció de la petita propietat y
reconeix com de propietat las ins-
cripcions possessorias que en vint
anys no hagin motivat cap recla-
mació.

També tendeix l'esmentat projecte
a afavorir lo desenrotlllo del crèdit
territorial, simplificant lo procedi-
ment pera efectiu lo crèdit hipote-
carí, facilita la traslació al registre
modern de las anotacions de grava-
mens y drets reals continguts en los
antics llibres que encara estan vi-
gents.

Neurastenia.—Neurosteògeno Su-
granes.

Se troba passant la Santa visita
pastoral en los pobles del partit de
Vendrell l'Excm. Sr. Cardenal Bisbe
de Barcelona Dr. Casañas.

Pera salutarlo anà'l divendres al
Vendrell lo Gobernador civil de la
província.

Aquest demàt, a un quart de dotze
S. E. I. lo Sr. Arquebisbe adminis-
trarà'l Sagrament de la confirmació
en la capella de son palau.

Programa del concert que tindrà
lloc aquesta nit a l'acreditat cafè del
Centro, a terceto de violí, armonium
y piano, pels professors señors To-
rents, Gols y Salvat:

1.ª «Gazza Ladra», Rossini.

2.ª «Cavalleria Rusticana», Mas-
cagni.

3.ª Damnació de «Faust» (2.ª au-
diació).—Berlioz.

4.ª «Bohème» (2.ª fantasia).—Puc-
cini.

5.ª «Gigantes y cabezudos», Ca-
ballero.

Convalecencies.—Ovi Lecitina Giol.

Un d'aquests dies, y per la Comis-
sió a son temps nomenada, serán
convocats a reunio'lls assegurats
que té en aquesta capital la desastrosa
sociedad «La Vida», yls hi serán dona-
das explicacions del resultat, fins
avuy infructuós, de tots los passos
donats y gestions fetas.

Llibres rebuts.—«El carro del vi»;
quadro de costums vilatans en un
acte y en prosa, original de R. Ra-
mon y Vidales. Estrenat ab gran èxit
en lo Teatre Romea la nit del 19 de
Setembre d'enguany.

«Institucions de cultura social»;
Conferencias interessantíssimas do-
nadas a l'*Institut Obrer Català* per
Cebrià Montoliu.

«Òdas Paganas»; Colecció de bellas
poesías dedicadas en sa totalitat a
cantar lo «Camp de Tarragona», per
Joseph Aladern.

Nos ocuparem ab lo degut deteni-
ment de las dues darreras obras.

Ha sigut concedit lo *régium exequatur*
pera exercir lo càrrec de
consol de la República Cubana a Ta-
rragona a nostre bon amich D. An-
toni Romagosa Carbó.

Lo felicitem.

Cansat de probar específichs sen-
se cap resultat, l'únic que m'ha fet
surir espedissem cabell a la calva
més gran que'l meu cap tenia, és
lo vegetal «Azgar» del perruquer
CASALS.

Lo prop passat dilluns se declararen
en vaga casi tots los treballadors
de l'adoberia que tenen establecta en
esta ciutat, nostres amichs los
germans Vallhonrat.

Sembla que mitjansant l'interven-
ció de l'autoritat local, los obrers
comprenduen la falta de fonament
de sus exigencies y s'arribà a una
transacció en benefici de tots.

Més val aixís.

Camisas y corbatas alta no-
vata. Camiseria de Pau Brú, Comte de
Rius, 20.

TIP. DE FRANCESC SUGRÀNES, COMTE DE RIUS, 9

Malalties nerviosas

y del ventrell

Consultori especial del Dr. Homs
y Parellada.

De 3 a 5 tarde.—Dias de festa de 1 a 2

Pelayo, 9, 1.º 1.º BARCELONA

LO NOTARI ARXIVER

Don Simó Gramunt

ha traslladat sa habitació y despatx a
la casa núm. 17 del carrer de Sant
Agustí.

Doctor Girona Magriñá

Ex-Jefe de la Clínica Cardenal

CIRUJIA GENERAL (OPERACIÓNS)

CONSULTA

Rambla Catalunya, 31
de 2 a 4

Uniò, 16, (Clínica)
de 11 a 12

Gratis als pobres

BARCELONA

La Confiansa

Establiment de queviures y dolços de

FRANCESCH BOVÉ

Carrer de l'Uniò, 18 (CASA PALLEJÁ)

TARRAGONA

Sorteo de los premios, 17 de Diciembre
GRAN LOTERÍA DE DINERO

600,000

Marcos ó aprox. Pesetas

1.000,000

como premio mayor pueden ganarse en caso más feliz en la nueva gran Lotería de dinero garantizada por el Estado de Hamburgo.

Especialmente:

I Premio	300000
I Premio	200000
I Premio	100000
I Premio	80000
I Premio	60000
2 Premios	50000
I Premio	45000
3 Premios	40000
I Premio	35000
5 Premios	30000
5 Premios	20000
8 Premios	15000
16 Premios	10000
40 Premios	5000
100 Premios	3000
160 Premios	2000
619 Premios	1000
812 Premios	400
32014 Premios	169

20017 Premios 300, 200, 144,
111, 100, 78, 45, 21**Marcos 10,856,562**

ó sean más de Pesetas

18,000,000

La instalación favorable de esta lotería está arreglada de tal manera, que todos los arriba indicados 53.795 premios incl. 8 premios extraordinarios hallarán seguramente su decisión en 7 clases sucesivas.

El premio mayor en caso más fortuito de la primera clase que pueda importar Marcos 50.000, el de la segunda 55.000, ascendiendo en la tercera a 60.000, en la cuarta a 70.000, en la quinta a 75.000, en la sexta a 80.000 y en la séptima clase pueda en caso más feliz eventualmente importar 600.000 especialmente 300.000, 200.000, 100.000 Marcos etc.

La casa infrascrita invita por la presente a interesarse en esta gran lotería de dinero. Las personas que nos envían sus pedidos se servirán añadir á la vez los respectivos importes en billetes de Banco, ó sellos de correo remitiéndonoslos por v.iores declarados, ó en libranzas de Giro Mútuo sobre Madrid ó Barcelona, extendidas á nuestra orden ó en letras de cambio fácil á cobrar por certificado. Se pueden hacer entregas por nuestra cuenta tanto en el Crédit Lyonnais de Madrid como en todas las Agencias de este establecimiento en Provincias, en este último caso se debe indicar que la consiguiente entrega ha de traspasarse al Crédit Lyonnais en Madrid para su abono en nuestra cuenta. En todo caso se debe mandarnos con el pedido el recibo correspondiente a Hamburgo.

Para el sorteo de la primera clase cuesta:

1 Billete original, entero: Pesetas 10

1 Billete original, medio: Pesetas 5

El precio de los billetes de las clases siguientes como también la instalación de todos los premios y las fechas de los sorteos, en fin todos los pormenores se verá del prospecto oficial.

Cada persona recibe los billetes originales directamente que se hallan provistos de las armas del Estado, como también el prospecto oficial. Verificado el sorteo, se envía a todo interesado la lista oficial de los números agraciados, provista de las armas del Estado. El pago de los premios se verifica según las disposiciones indicadas en el prospecto y bajo garantía del Estado. En caso que el contenido del prospecto no convenga á los interesados, los billetes podrán devolversenos pero siempre antes del sorteo y el importe remitido nos será restituído. Los pedidos deben remitírnoslos directamente lo más pronto posible, pero siempre antes del

17 de Diciembre de 1903

(Fecha del sorteo)

VALENTIN Y C. SA

Expededuría General

Hamburg (Alemania)

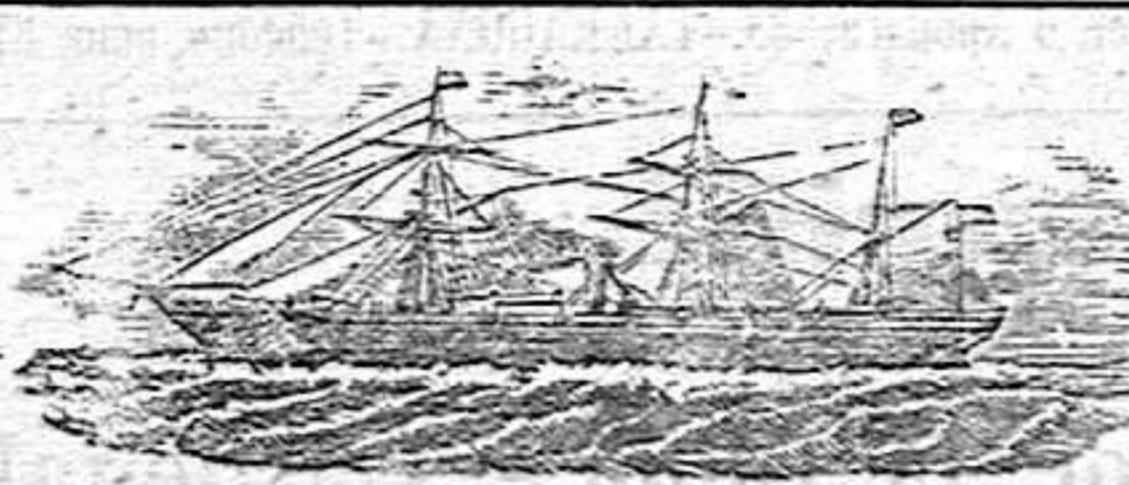
Para orientarse se envia gratis y franco el prospecto oficial a quien lo pida.

Farmacia Plana

al costat de la antigua

CASA FIGUERAS REAL, 6.-Tarragona

Prov. de medicamentos modernos adquiridos d'origen.—Completí assortit de medicacions pera curas antisépticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygas minero-medicinals TARRAGONA**Droguería Plana****Antiga casa Figueras**

Real 6, cantonada Rebollo 20

En questa casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un completí assortit de drogas, sulfat y primeras materias pera abons ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT
Sofre FLORESTILLA de la millor marca.
TARRAGONA

Servys de la Compañía Trasatlántica

Línia de Cuba y Méjico.—Lo dia 16 de Novembre sortirà de Bilbao, lo 19 de Santander y'l 20 de Coruña, lo vapor **Alfonso XII.**, directament pera Habana y Veracruz. Ad net passatge y carrega pera Costafrime y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.**Línia de Nova-York, Cuba y Méjico.**—Lo dia 26 de Novembre sortirà de Barceloña, lo 28 de Málaga y'l 30 de Cadiz lo vapor **Montserrat**, directament pera Nova-York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo.**Línia de Venezuela-Colombia.**—Lo dia 11 de Novembre sortirà de Barcelona, lo 13 de Malaga y'l 15 de Cadiz, lo vapor **Buenos Aires**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Curacaví, Puerto Cabello y La Guayra, admitent passatge y zárraga pera Veracruz ab trasbord á Habana. Combina pel ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacificich, pera qualquier port admittit passatge y carrega ab bitlets y coneixements directes. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord á Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana. Tampoco carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano, Trinitat, Guanaja y Cumaná ab trasbord a Curacao.**Línia de Filipinas.**—Lo dia 5 de Desembre sortirà de Barcelona, habent fet las escalas intermitents lo vapor **Antonio López**, directament pera Port-Saïd, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.**Línia de Buenos Aires.**—Lo dia 2 Desembre sortirà de Barcelona, '15 de Málaga y'l 7 de Cadiz, lo vapor **P. de Sarrustegui**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.**Línia de Canarias.**—Lo dia 17 Novembre sortirà de Barcelona lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cadiz, lo vapor **M. L. Villaverde**, directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de la Palma y Santa Cruz de Tenerife, retornant a Barcelona per Cadiz, Alacant y Valencia.**Línia de Fernando Póo.**—Lo dia 25 de Novembre sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor **San Francisco**, pera Fernando Póo, ab escalas en Casablanca, Mazagán y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.**Línia de Tanger.**—Sortidas de Cádiz: dilluns, dijous y dissabtes. Perxés més informes dirigirse á son agent **D. Emili Borrás****L'ESPERANSA**

Companyia anònima de segurs a prima fixa

Capital social: 5.000.000 de pessetas**Consell d'Administració**

President.....	D. Joseph Ciurana y Cabré
Vis-president.....	D. Pere Company y Molin
Administrador general.....	D. Bonifaci López Muñoz
Idem id. suplent.....	D. Pere Rius y Fábregas
Vocals.....	D. Joan Rovira y Palau
	D. Vicens Piera y Brils
	D. Joseph M. Lorjurt y Barbany
	D. Felip Durán y Piqué
	D. Vicens Aldrufeu y Prats
	D. Edelmír Borrás y Lozano
	D. Augustí Vidal y Parera
	D. Lluís Massó y Simó

Direcció y oficinas: Rambla de Catalunya, 52

Del gat a la província de Tarragona: D. Emili Bessa, Real, 32.—A Reus y son partit: Srs. Massó y Ferrando.

MAQUINARIA*agrícola, industrial y vinícola*

Complert assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpere y C. constructors d'aradas y bogits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Emulsió NADAL

Es la mellor y más agradable

Única que conté'l 80 per 100 d'oli de seje de bacallá y glicerofosfats y hidrofosfats de cals y de soja.

Aprobada y recomendada pels Col·legis de Metges y Farmacèutics de Barcelona, mitjançant l'anàlisis dels Srs. Drs. Bonet, Catedràtic de Farmacia de Madrid y Codina Länglin, de Barcelona

Es aliment concentrat, medicament tònic, estipulant del desenrotillo físich, creixensa d'òssos y surtida de las dents. Necesaria als nens, embrassades, vells y personas débiles; pera las enfermetats consumativas, convalescencia, diabets, tos, catarrus, tisis, escrófulas, raquitisme, linfatisme y dolors; aumenta la llet y la vitalitat.

DE VENDA

Farmacias y magatzems de drogas:

A Tarragona, Major 14

CENTRE D'INSTRUCCIÓ MUSICAL

DE TARRAGONA

EN LO

«SALÓ AYNÉ»

Ha quedat oberta la matrícula pera l'ingrés a las classes de Solfeig, Teoria de la música, Piano y Instruments d'arch.

Lo dia 1.er d'Octubre quedá obert lo curs de 1903 a 1904.

*** HORAS DE CLASSE ***

Senyoretas: de 5 a 7 de la tarde.

Noyes: de 6 a 8 de la nit.

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE

A. PONS ICART

SAN AGUSTÍ, NUM. 21, PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genives.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, employmates y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessses y dentaduras de totas classes.

ABONOS

quimichs y minerals garantits per son més alt poder fertilisant, elaborant los complerts especials pera cada terra y cultiu.

ABONOS

organico-quimichs propis pera plantacions preparantlos també al atenció á las necessitats de la planta y terra á que deuen destinarse. Despullas, tercerilla etz., grans llegums etz.

COMISSIONS Y REPRESENTACIONS

QUINTANA Y TORRES Carrer de Barcelona, 4.-Tarragona

Joan Ruiz y Porta**Procurador**

Méndez Núñez, 16, 2.-TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA Redacció y Administració: Méndez Núñez, 1

Tarragona, trimestre..... 150 pts.

Fora..... 150 "

Extranger..... 200 "

Número d' avuy.... 010 "

Anuncis a preus redunts

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flors frescas y esculpidas del taronger agre y vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pesseta.

A engros importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra-Rens

A la menuda: Farmacia del Centro.-Tarragona.-Demanar **AYGUA RAF SERRA**

26, COMTE DE RIUS, 26

Aygua Raf SERRA